

[Arbejdsministeren]

Dette skal ses på baggrund af, at der er ved blive administrativt kaos i de berørte dele af den offentlige sektor.

Det drejer sig dels om problemerne på told- og skatteområdet, dels om den mangelfulde bogføring for den samlede statsforvaltning. Disse problemer vil tilsammen få uoverskuelige konsekvenser for statens finanser, ligesom borgerne vil blive udsat for store gener på grund af konflikterne.

Konflikterne er ved at skabe væsentlige huller i det beslutningsgrundlag, der er helt nødvendigt for både regering og Folketing vedrørende bl.a. den økonomiske politik.

Endelig er der fra den 25. august risiko for, at konflikterne udvides til områder, der er særlig vigtige for samfundet såsom Folketinget, forsvaret og ikke mindst politiet, hvor kriminalitetsbekæmpelsen i givet fald vil komme i fare.

Sammenfattende berøres det danske samfund efter regeringens opfattelse i uacceptabelt høj grad af de løbende konflikter på edb-området. Derfor er dette lovforslag nødvendigt.

Lovforslaget indebærer, at lønmodtagerne inden for de berørte edb-områder bliver stillet på samme måde som lønmodtagerne på det statslige tjenestemandsområde, det såkaldte TFU-område. Overenskomsternes bestemmelser om lønmæssige forbedringer fornyes for 2 år, mens bestemmelserne om f.eks. arbejdstidsnedsættelsen til 37 timer i 1990 fornyes for en 4-årig periode.

Der etableres to paritetisk sammensatte nævn, der træffer afgørelse om fordeling af de fastlagte beløbsrammer på henholdsvis det statslige område og på Datacentralens område.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til Folketingets hurtige og velvillige behandling.

Indenrigsministeren (Enggaard):

Jeg skal herved tillade mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om fastsættelse af vilkår for speciallægehjælp m.v. efter lov om offentlig sygesikring.

(Lovforslag nr. L 252).

Med det foreliggende lovforslag foreslås den konflikt, der siden den 1. april 1987 har

været mellem den offentlige sygesikring og Foreningen af Speciallæger, bragt til ophør.

Lovforslaget indebærer, at de overenskomster vedrørende øjen- og ørelægehjælp samt anden speciallægehjælp, som bortfaldt med virkning fra den 1. april 1987, ophøjes til lov.

Ved udformningen af honorarreguleringsbestemmelserne er der tilsigtet en neutralisering af de betydelige realvækststigninger, som der – i strid med forudsætningerne i lovgivningen – har været på speciallægeområdet i 1985 og 1986.

Regeringen havde gerne set, at overenskomstparterne selv havde fundet en løsning på konflikten, men det må konstateres, at det ikke har været muligt. Det udspil, som Foreningen af Speciallæger senest er kommet med på øjenlægeområdet, synes yderligere at understrege, at en forhandlingsløsning ikke er inden for rækkevidde.

Jeg vil i denne forbindelse gerne påpege, at speciallægenes udspil er udtryk for, at lægerne på egen hånd og uden aftale med det offentlige ønsker at definere indholdet i speciallægepraksis. Dette er efter regeringens opfattelse ikke acceptabelt. Det er fortsat amtskommunernes ansvar at tilrettelægge det sundhedsmæssige tilbud til befolkningen, herunder at sikre den nødvendige samordning af tilbudene inden for sundhedsvæsenets forskellige sektorer.

Med lovforslaget er det tilstræbt, at amtskommunerne får bedre muligheder for at styre udgiftsudviklingen i de kommende år. Dette sker bl.a. ved videreførelse af bestemmelser om rammer for realvæksten i udgifterne.

Regeringen lægger vægt på, at der fortsat kan forhandles om forbedringer og fornyelser af ydelsesindholdet i de enkelte overenskomster i det omfang, udviklingen i behandlingsmulighederne giver grundlag herfor.

For patienterne betyder lovforslaget, at den egenbetaling, der har været gældende under konflikten, falder bort. Med vedtagelsen af forslaget får gruppe 1-sikrede således igen ret til vederlagsfri speciallægehjælp.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale det til Folketingets velvillige behandling.

Meddelelser fra formanden: